

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να ερμηνευθεί το άρθρο 8 της οδηγίας 1999/5/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, για την ελεύθερη κυκλοφορία του ραδιοεξοπλισμού και του τηλεπικοινωνιακού τερματικού εξοπλισμού (στο εξής: συσκευές), υπό την έννοια ότι δεν μπορούν να επιβληθούν άλλες υποχρεώσεις, επιπλέον των προβλεπόμενων στη διάταξη αυτή, σχετικά με τη διάθεση στο εμπόριο των συσκευών που υπόκεινται στην οδηγία αυτή και που φέρουν σήμανση CE [EK] προερχόμενη από παραγωγό που έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος;
- 2) Μπορούν να ερμηνευθούν οι διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο ε' και στ', της οδηγίας 2001/95/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, από την άποψη των υποχρεώσεων που συνδέονται με τη διάθεση στο εμπόριο, υπό την έννοια ότι μπορεί να θεωρηθεί ως παραγωγός και η επιχείρηση που διαθέτει τις συσκευές στο εμπόριο ενός κράτους μέλους (χωρίς να έχει συμμετάσχει στην κατασκευή τους), της οποίας η έδρα δεν βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος με τον παραγωγό;
- 3) Μπορούν να ερμηνευθούν οι διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο ε', περιπτώσεις i, ii και iii, και στοιχείο στ', της οδηγίας 2001/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου υπό την έννοια ότι ο διανομέας (ο οποίος δεν είναι παραγωγός) συσκευών κατασκευασμένων σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να υποχρεωθεί να συντάξει δήλωση πιστότητας που να περιέχει τα τεχνικά στοιχεία των εν λόγω συσκευών;
- 4) Μπορούν να ερμηνευθούν οι διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο ε', περιπτώσεις i, ii και iii, και στοιχείο στ', της οδηγίας 2001/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου υπό την έννοια ότι μία επιχείρηση που αναλαμβάνει μόνο τη διάθεση ορισμένων συσκευών στο εμπόριο κράτους μέλους, στο οποίο έχει την εταιρική της έδρα, μπορεί να θεωρηθεί συγχρόνως παραγωγός των συσκευών αυτών, όταν η δραστηριότητά της ως διανομέας δεν επηρεάζει τα χαρακτηριστικά ασφαλείας των συσκευών;
- 5) Μπορεί να ερμηνευθεί η διάταξη του άρθρου 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2001/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου υπό την έννοια ότι μπορεί να απαιτηθεί από τον διανομέα, όπως αυτός ορίζεται στη εν λόγω διάταξη, η πλήρωση των προϋποθέσεων που, σύμφωνα με την ίδια οδηγία, μπορεί να απαιτηθεί μόνο από τον παραγωγό, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ε', όπως, για παράδειγμα, η σύνταξη δηλώσεως πιστότητας ως προς τις τεχνικές προδιαγραφές;
- 6) Μπορούν το άρθρο 30 ([πρώην] άρθρο 36) της Συνθήκης της Ρώμης και οι αποκαλούμενοι αναγκαστικοί κανόνες (mandatory requirements) να θεμελιώσουν εξαίρεση από την εφαρμογή της νομολογίας Dassonville, λαμβανομένων υπόψη και των αρχών της ισοδυναμίας (principle of equivalence) και της αμοιβαίας αναγνώρισης (mutual recognition);
- 7) Μπορεί το άρθρο 30 ([πρώην] άρθρο 36) της Συνθήκης της Ρώμης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το εμπόριο και η εισαγωγή διαμετακομιζόμενων εμπορευμάτων δεν μπορούν να περιοριστούν για κανέναν άλλο λόγο πέραν των περιλαμβανόμενων στη διάταξη αυτή;

8) Αποτελεί η σήμανση CE [EK] συμμόρφωση προς τις επιταγές των αρχών της ισοδυναμίας και της αμοιβαίας αναγνώρισης ή προς τις προϋποθέσεις του άρθρου 30 ([πρώην] άρθρο 36) της Συνθήκης της Ρώμης;

9) Μπορεί η σήμανση CE [EK] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να εφαρμόσουν άλλες τεχνικούς κανόνες ή κανόνες ποιότητας στις συσκευές που φέρουν τη σήμανση αυτή;

10) Μπορούν να ερμηνευθούν οι διατάξεις των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2001/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου υπό την έννοια ότι, για τους σκοπούς της διαθέσεως των εμπορευμάτων στο εμπόριο, μπορεί να θεωρηθεί ότι ο παραγωγός και ο διανομέας, σε περίπτωση που τα προϊόντα δεν διατίθενται στο εμπόριο από τον παραγωγό, υπέχουν τις ίδιες υποχρεώσεις;

⁽¹⁾ ΕΕ L 91, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 11, σ. 4.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 7 Απριλίου 2008 — VB Pénzügyi Lízing Zrt. κατά Schneider Ferenc

(Υπόθεση C-137/08)

(2008/C 183/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Καθού: Schneider Ferenc

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Η προστασία του καταναλωτή που διασφαλίζει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, καθιστά αναγκαίο ο εθνικός δικαστής να εκτιμά αυτεπαγγέλτως, έστω και αν δεν έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα —ανεξάρτητα από το είδος της διαδικασίας, δικαστικής ή όχι—, τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας συμβατικής ρήτρας που υποβάλλεται ενώπιόν του, κατά την εξέταση της δίκης του αρμοδιότητας;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ποια κριτήρια μπορεί να λάβει υπόψη του ο εθνικός δικαστής κατά την εν λόγω εξέταση, ειδικότερα στην περίπτωση κατά την οποία μια συμβατική ρήτρα δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο της αρμοδιότητας του δικαιοδοτικού οργάνου του τόπου παροχής των υπηρεσιών, αλλά σε άλλο δικαιοδοτικό όργανο που εδρεύει σε άλλη δικαστική περιφέρεια γειτνιάζουσα με την πρώτη;

3) Από το άρθρο 23, πρώτο εδάφιο, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, προκύπτει η δυνατότητα για τον εθνικό δικαστή να πληροφορεί αυτεπαγγέλτως τον Υπουργό Δικαιοσύνης του δικού του κράτους μέλους σχετικά με την προδικαστική διαδικασία, συγχρόνως με την έναρξη της εν λόγω διαδικασίας;

(¹) ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla στις 7 Απριλίου 2008 — Hochtief AG και Linde-Kca-Dresden GmbH κατά Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Υπόθεση C-138/08)

(2008/C 183/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Hochtief AG και Linde-Kca-Dresden GmbH.

Καθή: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθή: Budapest Főváros Önkormányzata

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει εφαρμογή το άρθρο 44, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK (¹), το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 22 της οδηγίας 93/77/EK (²) του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, αν, κατά τον χρόνο που κινήθηκε η διαδικασία συνάψεως της

δημοσίας συμβάσεως, η οδηγία 2004/18/EK είχε τεθεί σε ισχύ, αλλά δεν είχε παρέλθει η προθεσμία μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο, με συνέπεια να μην έχει ακόμη ενσωματωθεί στην εσωτερική νομοθεσία;

2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική και λαμβανομένης υπόψη της διατύπωσης του άρθρου 44, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK, κατά το οποίο «[ε]ν πάση περιπτώσει, ο αριθμός υποψηφίων που καλούνται πρέπει να είναι επαρκής ώστε να εξασφαλίζει πραγματικό ανταγωνισμό», πρέπει ο περιορισμός όσον αφορά τον αριθμό των κατάλληλων υποψηφίων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στις διαδικασίες με διαπραγμάτευση κατόπιν δημοσιεύσεως προκηρύξεως διαγωνισμού, κατά τη δεύτερη φάση της συνάψεως της συμβάσεως πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχει κατώτατος αριθμός υποψηφίων (τρεις);

3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, πρέπει η προϋπόθεση περί επαρκούς αριθμού υποψηφίων του άρθρου 22, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/77/EK του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, εφόσον ο αριθμός των υποψηφίων είναι μικρότερος του κατώτατου ορίου (τριών), δεν επιτρέπεται η συνέχιση της διαδικασίας με υποβολή προσφορών;

4) Αν το Δικαστήριο δώσει στο τρίτο ερώτημα αρνητική απάντηση, έχει εφαρμογή στην προβλεπόμενη στο άρθρο 22, παράγραφος 3, διαδικασία διαπραγμάτευσεως, η οποία συνίσταται από δύο φάσεις, το άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 93/77/EK, το οποίο αποτελεί χωριστή διάταξη σε σχέση με τους κανόνες της διαδικασίας διαπραγμάτευσεως και ορίζει ότι «[ε]ν πάση περιπτώσει, ο αριθμός των υποψηφίων που γίνονται δεκτοί για να υποβάλουν προσφορά πρέπει να επαρκεί για την εξασφάλιση συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού»;

(¹) ΕΕ L 134, σ. 114.

(²) ΕΕ L 199, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Karlsruhe (Γερμανία) στις 7 Απριλίου 2008 — Ποινική διαδικασία κατά Rafek Kqiku

(Υπόθεση C-139/08)

(2008/C 183/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Karlsruhe